

след превземането му от кръстоносците, бяха наети от Асен за помощи.

Тази църква бе предназначена да бъде храм-паметник на българското минало, да стане по-късно царска гробница на Асеневския род, та да буди у всекиго мисъл и спомен за тях, които са били и които са дали нещо за благото на страната ни.

Майстор Драган забъркваше в едно глинено гърненце боя от мас-тикс от остров Родос, когато радостните приветствия на народа го известиха за пристигането на царската глота.. Той избърса ръцете си и изтича в предверието на храма. Следван от шаръчните той посрещна с три дълбоки поклона явяването на самодържеца.

Иоан Асен обиколи църквата отвън, разгледа хубавите фигури, образувани от пъстрата игра на слети арки и сводове, на тъмновишневи тухлички и лъскави, разноцветни гледжосани, валчести и детелиновидни тръбички. След това отиде към главния вход, който се намираше на западната страна, откъм реката.

Над притвора се извисяваше високата кула с два продълговати, сводести прозорци. Стрехите над двата странични кораба бяха по-ниски и полегати. А стрехите над средишния и източния напречен кораб бяха по-високи и сводести. Над средишния кораб се извисяваше кръгло кубе с осем тесни прозорчета.

Майсторът въведе царя в притвора и му показа образите на ктиторите — сам Иоан Асен, с църквата в ръце — и на членовете на царското семейство. Самодържецът беше облечен в багреница със широка сърмена ивица, която се спускаше от врата до червените обуша, описваше кръстаи обикаляше цялата багреница отдолу. На раменете му бе метната, в богати динли, мантия от морав аксамит поръбена покроя и около врата със златен ширит, подплатена с хермелин, закопчана връз гърдите с едър изумруд. Сърмената ивица на багреницата беше обнизана с бисер и червена и зелени скъпоценни камъни. Короната му имаше вид на нисък, полукръгъл златен шлем, с висулки от по три реда бисери